

Tổng Thống và Quốc Kỳ

Họa sĩ John McNaughton vẽ một bức tranh màu trình bày Tổng Thống Donald Trump trân trọng nâng một lá quốc kỳ Hoa Kỳ ướt sũng nước mưa, một tay Tổng Thống cầm một mảnh vải nhỏ và dày dường như để lau chùi các vết nhơ trên lá cờ. Trong bức họa, Tổng Thống trông đẹp hơn ở ngoài đời. Nét mặt phẳng phát buồn nhẹ nhàng và tỏ ra lo nghĩ nhiều. Phần giải thích cho giới thưởng ngoạn hiểu ý nghĩa thành quả nghệ thuật của họa sĩ viết ngắn gọn:

John McNaughton painted this picture of President Trump and named it “*Respect The Flag.*” The painter says, “*I painted President Trump picking up a shredded and trampled flag off the football field. He holds a wet cloth in his right hand, as he attempts to clean it. I respect America. I respect the flag, the anthem, and the President; because he doesn’t back down to those who do not.*”

Đại khái chúng ta được biết rằng toàn cảnh của bức danh họa là một sân vận động sau một trận mưa hay trong một trận mưa. Nhiều vũng nước nhỏ còn đọng trên sân cỏ. Viễn cảnh cho thấy một đám đông tập trung xúm xít sát nhau tạo bức phong cho chân dung Tổng Thống đứng một mình với lá cờ stars and stripes, các ngôi sao và những sọc trắng hiện rất rõ trên nền họa. Lá cờ vô tội đã bị xé rách tả tơi và giẫm đạp tàn nhẫn. Tổng Thống mặc âu phục xanh sẫm với cà-vạt đỏ tươi. Tay trái nâng lá quốc kỳ một cách tôn nghiêm, ép sát nó vào ngực như muốn truyền cho nó bầu nhiệt huyết nóng hổi, hầu giúp nó mau khô ráo. Tấm vải trên bàn tay phải sẵn sàng chùi sạch những vết dơ làm vấy bẩn quốc kỳ. Họa sĩ xác định thái độ dứt khoát của bản thân: tôn trọng quốc kỳ, tôn trọng quốc ca, tôn trọng Hoa kỳ, tôn trọng Tổng Thống. Tên gọi bức tranh là “Tôn trọng Lá cờ”. Chữ “Flag” viết hoa và đi kèm với quán từ xác định “The” cũng viết hoa nốt. Nhìn chung bức họa rất có thần.

Đã có những hành vi, những thái độ công xúc quốc ca quốc kỳ trên đất Mỹ. Người ngoại quốc, khách bàng quan cảm thấy bất bình bất nhẫn khi tinh thần dân chủ tự do đã đi quá trớn. Thành quả trí tuệ và mỹ học đã góp phần vào việc bảo vệ lá cờ biểu tượng của Tổ quốc.

Nhưng quốc kỳ không phải chỉ tượng trưng cho một quốc gia. Quốc kỳ đôi khi còn là biểu tượng cho một lý tưởng, một chính nghĩa, một ý thức hệ. Sau cái gọi là Cách mạng Tháng mười, người Nga đã di tản theo nhiều đợt. Đợt di tản thứ nhất vào năm 1917 bao gồm những người không chấp nhận chế độ bôn-sê-vích. Đợt di tản thứ hai xảy ra năm 1948 sau Đệ nhị Thế chiến và qui tụ các tù nhân xô-viết, các nạn nhân bị đày biệt xứ không chịu trở về nguyên quán. Đợt di tản thứ ba vào thập niên 70 có đối tượng là những di dân xô-viết, các trí thức Do Thái, các nhân vật “đối kháng”. Nhưng dẫu ly hương theo làn sóng trước sau và trong tư cách khác nhau, cộng đồng tỵ nạn lưu vong Nga vẫn luôn luôn đứng dưới lá cờ ba màu trắng-xanh-đỏ. Và năm 1990 lá cờ tượng trưng cho lý tưởng tự do dân chủ, chống độc tài đảng trị đã trở về. Nó đã trở về sau khi chế độ cộng sản bị xoá sổ và Liên bang Xô viết tan rã. Trong quốc hội nước Nga ngày nay, tỷ số giữa các dân biểu đảng viên cộng sản so với số các dân biểu phe quốc gia và phe tự do thay đổi nhưng tất cả đều cùng ngồi họp chung dưới lá cờ ba màu trắng-xanh-đỏ của chế độ Sa hoàng xưa. Trên đỉnh điện Kremlin cũng ngọn quốc kỳ tam sắc thời Nga hoàng đang phát phới tung bay trong gió lộng.

Ở nước ta hiện nay, chế độ Việt cộng càng ngày càng lộ rõ bản chất phi nhân vô đạo, tham nhũng độc tài, phong kiến bán nước. Nó là một mối đe dọa cho sự bảo tồn chủ quyền quốc gia. Nó là một mối nguy cơ cho sự sống còn của dân tộc. Trên chính trường lá cờ nền vàng ba sọc đỏ, trước tình huống đó, trở nên biểu tượng cho một chế độ nhân bản, khai phóng, đa nguyên, độc lập. Cờ vàng ba sọc đỏ là biểu tượng cho một phong trào vận động quần chúng gốc Việt, đã lưu vong ra nước ngoài hay còn ở lại trong nước, chống lại chế độ Việt cộng. Ngày nào còn cờ vàng ba sọc đỏ là còn chống đối Việt cộng. Cho nên mới có hiện tượng sử dụng cờ nền vàng mang ba sọc đỏ dưới nhiều hình thức và nhân nhiều cơ hội do đồng bào quốc nội chủ xướng một cách sáng tạo và can trường. Đồng bào quốc nội đến với quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa như đến với một niềm tin, như tìm về một đại nghĩa.

Đại cuộc chống cộng của chúng ta đã có những bức tranh hay những tấm ảnh lịch sử. Chúng ta có bức ảnh “Vá Cờ”; chúng ta có những tấm hình chụp cảnh dựng lại Quốc kỳ trên Phú Văn Lâu hay trên Cổ Thành Quảng Trị. Đặc tính chung của các tác phẩm hội họa hay nhiếp ảnh đó là mang ít nhiều tính chất biểu tượng.

Bức ảnh “Vá Cờ” của nhiếp ảnh gia Nguyễn Ngọc Hạnh là một sản phẩm pha ít nhiều màu sắc huyền thoại. Có thể bảo rằng nhân vật nữ trong ảnh là một nguyên mẫu có thật ngoài đời nhưng khi đi vào nghệ thuật thì đã mất cá tính hay ngược lại, có thể cho rằng nhân vật trong tác phẩm đã được trí tuệ và thẩm mỹ cá tính hoá, nghĩa

là làm cho người phụ nữ của đời thường khi đi vào ảnh chụp đã trở thành có cá tính riêng tây. Quốc kỳ rách, không còn lành. Rách vì những vết đạn thù. Trong thực tế ngoài đời là vậy. Hiện thực lịch sử ghi nhận một thiếu phụ trở thành goá phụ của một quân nhân Quân lực Việt Nam Cộng Hòa đã chăm chỉ và chu đáo, đau đớn và âu yếm, ngồi vá lại lá cờ mang vết tích những lần đạn xé không trung và xé cả thân xác người chồng thân yêu lẫn mảnh vải quốc kỳ thiêng liêng. Người goá phụ là nguyên mẫu ngoài đời, người làm mẫu là con người nghệ thuật.

Những bức ảnh chụp cảnh dựng lại cờ vàng trên Phú Văn Lâu trong vụ Mậu Thân hay trên Cổ Thành Quảng Trị sau đó đều không phải là ảnh thực chụp trong đời thực. Chúng mang tính điển hình cho những chiến thắng giặc thù và biểu hiện một cách tượng trưng và tiêu biểu nhất tinh thần chống cộng diệt cộng. Quân sử đề cao các tấm ảnh đó vì máy ảnh đã thể hiện các tín niệm Tổ quốc-Danh dự-Trách nhiệm.

Bác sĩ Trần Văn Tích

